

Mfv.II.10.415/2015/6.szám

A Kúria a Máдай Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Máдай István) által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés hatályon kívül helyezése és illetmény-különbözet megfizetése iránt a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 1.M.150/2014. szám alatt megindított és másodfokon Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.024/2015/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.024/2015/3. számú ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2009. június 1-től a D.-i Rendőrkapitányság ... Rendőrőrsén körzeti megbízotti beosztásban állt hivatásos szolgálati viszonyban. Az alperes 2011. április 19-én a ... számú minősítés alapján a felperest körzeti megbízotti szolgálatra alkalmatlannak minősítette, ezért a közvetlen parancsnok, mint minősítő kezdeményezte a d.-i rendőrkapitánynál a felperes alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezését.

A felperes a minősítési lap tartalmával szemben keresetet terjesztett elő, amelyet a Debreceni Munkaügyi Bíróság a 2012. október 31-én kelt 1.M.597/2011/14. számú ítéletével elutasított, majd a fellebbezés folytán eljáró Debreceni Törvényszék a 2013. május 2-án meghozott 2.Mf.20.172/2013/4. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria az Mfv.II.10.593/2013/5. számú 2014. május 7-én kelt ítéletével a Debreceni Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte, a Debreceni Munkaügyi Bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes ... számú minősítését megsemmisítette.

A felperes havi illetménye körzeti megbízottként 224.558 forint, 2011. július 1. napjától 2013. november 30-áig járőrvezetőként 179.144 forint volt.

Az alperes fegyelmi eljárás lefolytatását követően meghozott ... számú parancsával a felperest 2013. december 1. napjától alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezte, amelynek következtében járőrként havi illetménye 153.635 forint volt. A felperes 2011. június 30-ával bezárólag havonta 12.000 forint, míg 2011. július 1. napjától december 31. napjáig havonta 3000 forint összegű bérkompenzációban részesült.

A felperes a szolgálati panaszának elutasítását követően előterjesztett keresetében a ... számú alacsonyabb beosztásba helyező parancs hatályon kívül helyezését, eredeti beosztásába történő visszahelyezését és az alperes kötelezését kérte elmaradt illetmény különbözetének megfizetésére.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.M.150/2014/11. számú ítéletével a Debreceni Rendőrkapitányság Vezetője 2011. június 30-án kelt ... számú, a felperest alacsonyabb beosztásba helyező parancsát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest 1.909.822 forint illetmény-különbözet, 41.384 forint távolléti díj és 114.241 forint túlóra-különbözet, valamint ezen összegek kamatainak és perköltség megfizetésére. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.M.150/2014/16. számú kiegészítő ítéletével ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a fegyveres szervek hivatásos tagjaink szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 48. § (1) c) pontja alapján megállapította, hogy a felperest 2011. július 1. napjával alacsonyabb beosztásba - a körzeti megbízotti beosztás helyett járőrvezetői beosztásba - helyező ... számú parancs azért került kibocsátásra, mivel a hivatkozott minősítési lap szerint a felperes a körzeti megbízotti beosztás ellátására alkalmatlan volt. Minthogy a Kúria a fent hivatkozott ítéletével a minősítést hatályon kívül helyezte, nem valósult meg az a törvényi feltétel, hogy a minősítés alapján a felperes az általa betöltött szolgálati beosztásra előírt követelményeknek nem felelt meg.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint az eredeti szolgálati beosztásba helyezés kimondása a rendelkező részben szükségtelen volt, mivel a jogszabályt sértő személyi állományra vonatkozó parancs hatályon kívül helyezésével a felperes eredeti körzeti megbízotti beosztásba történő kinevezése tekinthető

érvényesnek 2011. július 1. napjától 2013. november 30. napjáig.

A felek egyező előadása alapján megállapította, hogy a felperest 2013. december 1. napjától a ... számú parancs fegyelmi büntetésként alacsonyabb beosztásba helyezte, ezért ezen időponttól az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a körzeti megbízotti beosztásnál eggyel alacsonyabb, járőrvezetői beosztás alapján a járőrvezetői, és a járőri illetmény különbözetének megfizetésére, amelynek összegét a Hszt. 84. § (1) bekezdése és a Hszt. 99. § (1) és (5) bekezdése alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság a felperes körzeti megbízotti illetményének összegét 2011. július 1. napjától bruttó 229.389 forintban, míg 2013. március 1. napjától a magasabb fizetési fokozatba sorolás folytán bruttó 233.641 forintban fogadta el avval, hogy a járőrvezetői illetménye ugyanezen időszakban 179.144 forint volt. A felperes járőrvezetői illetménye 2013. december 1. napjától 2014. október 20-áig bruttó 187.647 forint lett volna, ugyanezen időszakban járőri illetménye 153.635 forint volt.

Az elsőfokú bíróság a távolléti díj és a túlóra összegeket is a felperes számításai alapján állapította meg, és ekként az alperest 41.384 forint távolléti díj és 114.241 forint túlóra-különbözet megfizetésére kötelezte.

Nem fogadta el az alperes bérkompenzációval kapcsolatos kifogását sem, amely különbözetének összegét hat hónapra 54.000 forintban állapította meg, és az alperest ennek megfelelően marasztalta.

A peres felek fellebbezése alapján eljáró Debreceni Törvényszék a 2.Mf.20.024/2015/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy az illetmény-különbözet jogcímű marasztalás összegét 2.093.565 forintra, a távolléti díj jogcímű marasztalás összegét 46.074 forintra, a túlóra-különbözet jogcímén a marasztalás összegét 171.092 forintra felemelte és az alperest perköltség megfizetésére kötelezte.

A törvényszék ítéletének indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján helyesen állapította meg, és abból helyesen következtetett a felperes keresetének részbeni alaposságára.

Az alperes fellebbezésére tekintettel a törvényszék hangsúlyozta, hogy a Kúria Mfv.II.10.593/2013/5. számú ítéletével a felperes minősítését hatályon kívül helyezte, mivel annak indokolása nem tartalmazta azokat a tényeket, amelyek alapján a minősítés megállapításának helyessége megállapítható lenne. Ez a körülmény azonban a felperes keresetének elbírálása szempontjából azért nem volt releváns, mert függetlenül a megsemmisítés okától a

megsemmisített minősítésre alapozott munkáltatói intézkedés joghatállyal nem bír. Ezért az elsőfokú bíróságnak a kereset elbírálásakor már nem azt kellett vizsgálni, hogy a felperes alkalmas volt-e körzeti megbízotti munkakör ellátására, hanem kizárólag a Kúria minősítést megsemmisítő ítélete következtében a felperes anyagi jellegű követeléseiről kellett dönten.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése alapján utalt arra, hogy az eredeti körzeti megbízotti beosztásba való visszahelyezés ítéletben való kimondásának sem anyagi jogi, sem eljárásjogi indoka nem volt. A vitatott parancs hatályon kívül helyezésével a perbeli időszakban, vagyis 2011. július 1. és 2013. november 30. között az eredeti állapot került helyreállításra. Miután a felperes a jogerős fegyelmi büntetés következtében 2013. december 1. napjától alacsonyabb beosztásba került, így körzeti megbízotti munkakörébe nem is lett volna visszahelyezhető, kizárólag az alperes jogkövetkezményekben történő marasztalására volt lehetőség.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését vagy annak „megváltoztatását” és a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően eredeti beosztásba történő visszahelyezését kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339.§-ának és 355. § (1) bekezdésének rendelkezéseit.

A leminősítés és az alacsonyabb beosztásba helyezés következtében anyagi és nem anyagi kára is keletkezett. Ezen két kár ok-okozati összefüggésben áll egymással, mindkettő megállapítását, továbbá az eredeti állapot helyreállítását kérte.

Álláspontja szerint a hivatásos állomány tagját kizárólag a Hszt. 48. §-ában meghatározott esetekben lehet alacsonyabb beosztásba helyezni. A bíróság jogerős ítélete szerint az alperes jogszerűtlenül helyezte alacsonyabb beosztásba. Mivel a munkáltatónál jelenleg is rendszeresítve van körzeti megbízotti beosztás, ezért az eredeti beosztásba helyezésnek nincs törvényes akadálya.

A felülvizsgálati érvelés szerint az eljáró bíróságok jogszerűtlenül vették figyelembe a 2013. szeptember 12-én hozott 2.Mf.20.748/2013/4. számú jogerős ítéletet, amelynek végrehajtása következtében 2013. december 1-jei hatállyal alacsonyabb beosztásba helyezték. A fegyelmi büntetés a Hszt. alapján nem rendelkezik olyan joghátránnyal, amely alapján későbbi időpontban magasabb beosztást nem lehet betölteni, ezért az eljáró bíróságok egy korábban jogerős és végrehajtott ítélet alapján egy nem létező joghátrányt alkalmaztak vele szemben.

Álláspontja szerint a bírósági ítéletből nem derül ki, hogy miért állapította meg a bíróság az elmaradt illetmény jogszerűségét és mértékét 2013. december 1-jétől. Amennyiben az elmaradt illetmény különbözete ezen időszaktól is jár számára, akkor nem értelmezhető, hogy a beosztással kapcsolatban miért nem döntött.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül (Pp. 275. § (2) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem önálló jogorvoslati kérelem, abban a törvény értelmében pontosan meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Pp. 272. § (2) bekezdés).

A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelemnek csak azon részét bírálhatta el, amely a jogszabályoknak megfelel, így a vizsgálódási körébe csak a jogszabálysértés megjelölésével alátámasztott, vagyis a Ptk. 339. §, továbbá a Ptk. 355. § (1) bekezdés megsértését állító hivatkozást vizsgálhatta.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok az alperes nem vagyoni kártérítésben történő marasztalását mellőzték. A peres iratokból megállapítható, hogy a felperes a keresetében a hivatkozott parancs hatályon kívül helyezését, az eredeti állapot helyreállítását, továbbá az alperes elmaradt illetmény-különbözet megfizetésére kötelezését kérte, nem vagyoni kártérítési igényt azonban nem terjesztett elő. A felperes a felülvizsgálati eljárásban új, a korábbi eljárásokban nem érvényesített igényt már nem terjeszthetett elő, mert a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első és másodfokú eljárásban is felmerült. Amely kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem következettek el (EBH 2000.371., BH 1997.54.).

Az eljáró bíróságok ítéletükben a Pp. 221.§-ának megfelelő

indokolással állapították meg, hogy a felperest a minősítés alapján alacsonyabb szolgálati beosztásba helyező parancs hatályon kívül helyezése alapján 2011. július 1-től 2013. november 30-ig körzeti megbízotti beosztása szerint, 2013. december 1-től pedig az alacsonyabb szolgálati beosztásba helyező jogerős fegyelmi határozat alapján járőrvezetői beosztása szerint jogosult az illetményre, ezért a keresetben előterjesztett összegben marasztalták az alperest. Az érdemi döntés meghozatalakor nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a felperes az eltelt idő alatt az eredeti beosztását érintően jogerősen fenytve lett, amely határozat nem felülvizsgálható.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati eljárási költséget nem igényelt, ezért erről a Kúriának döntenie nem kellett.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. február 17.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági tisztviselő